

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 917

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 decembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
241.	— Lege pentru aderarea României la Tratatul referitor la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS), semnat la Luxemburg la 29 iunie 2000	2
	Tratat referitor la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS)	2-6
906.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Tratatul referitor la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS), semnat la Luxemburg la 29 iunie 2000	6
★		
259.	— Lege privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și a protocolului la Convenție, semnate la Riad la 26 aprilie 2011	7
	Convenție între Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit.....	7-14
	Protocol la Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit.....	14
934.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și a protocolului la convenție, semnate la Riad la 26 aprilie 2011	14
★		
979.	— Decret privind rechemarea unui ambasador.....	15
980.	— Decret privind numirea unui judecător	15
981.	— Decret privind numirea unui procuror	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aderarea României la Tratatul referitor la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS), semnat la Luxemburg la 29 iunie 2000****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — România aderă la Tratatul referitor la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS), semnat la Luxemburg la 29 iunie 2000, denumit în continuare *Tratatul EUCARIS*.

Art. 2. — (1) În aplicarea art. 18 din Tratatul EUCARIS, România desemnează Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal în calitate de autoritate națională de supraveghere.

(2) În aplicarea art. 23 din Tratatul EUCARIS, România desemnează Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor ca autoritate competentă centrală de înmatriculare responsabilă cu gestionarea băncilor de date centrale în ceea ce privește vehiculele și permisele de conducere necesare Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 5 decembrie 2011.

Nr. 241.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ**TRATAT*)****referitor la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS)**

Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Marele Ducat al Luxemburgului, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, denumite în continuare *părți contractante*,

considerând că este în interesul autorităților centrale responsabile cu înregistrarea datelor referitoare la vehicule și permise de conducere să contribuie la prevenirea, investigarea și urmărirea actelor ilegale comise împotriva reglementărilor din fiecare stat, recunoscând necesitatea unui schimb reciproc eficient al informațiilor referitoare la permisele de conducere cu scopul de a se garanta faptul că persoanele sunt calificate să conducă vehicule, în conformitate cu reglementările la nivel național și internațional, recunoscând totodată necesitatea unui schimb reciproc eficient al informațiilor asupra datelor referitoare la vehicule, cu scopul de a se garanta că acestea din urmă sunt corect înmatriculate și/sau înregistrate în vederea admiterii lor în trafic, conștiente de importanța deținerii de date exacte cu privire la vehicule și permise de conducere care să poată fi utilizate în cazul investigațiilor și urmării infracțiunilor,

considerând că siguranța publică este serios amenințată prin creșterea nivelului criminalității transfrontaliere cu privire la vehicule,

convinse fiind că această cooperare între autoritățile centrale responsabile cu înregistrarea datelor privind vehiculele și permisele de conducere trebuie să fie întărită prin stabilirea unor proceduri care să permită acestor autorități atât coordonarea activităților lor, cât și schimbul datelor proprii fiecăreia dintre ele, precum și a altor informații referitoare la înmatricularea vehiculelor și la înregistrarea permiselor de conducere, cu ajutorul unui nou sistem de gestionare a datelor și de transmitere a acestora,

luând în considerare normele de protecție a datelor cuprinse în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995, au convenit următoarele:

CAPITOLUL 1**Definiții****ARTICOLUL 1**

În acest tratat, termenii:

(1) *parte* desemnează orice parte a tratatului, fie parte contractantă, fie parte care a aderat la tratat;

(2) *autorități centrale* desemnează autoritățile părților care sunt responsabile cu gestionarea băncilor de date centrale referitoare la vehicule și permise de conducere;

(3) *dispoziții naționale* desemnează toate dispozițiile juridice și administrative ale unei părți pentru a căror executare sunt

*) Traducere.

responsabile autoritățile centrale ale acestei părți, în mod integral sau parțial, în materie de:

- a) înmatricularea și înregistrarea vehiculelor; și
- b) eliberarea și înregistrarea permiselor de conducere;
- (4) *date cu caracter personal* desemnează orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă.

CAPITOLUL 2

Instituirea unui sistem european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS)

ARTICOLUL 2

(1) Autoritățile centrale stabilesc și întrețin un sistem comun de schimb de date referitoare la vehicule și permise de conducere, denumit în continuare *Sistem european de informații privind vehiculele și permisele de conducere*, cunoscut sub numele de *EUCARIS*.

(2) Scopul Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere este:

- (i) de a garanta exactitatea și fiabilitatea băncilor de date centrale ale părților cu privire la vehicule și permise de conducere;
- (ii) de a contribui la prevenirea, investigarea și urmărirea actelor ilegale împotriva reglementărilor din fiecare stat în domeniul permiselor de conducere, al înmatriculării vehiculelor și a altor fraude și acte criminale cu privire la vehicule; și
- (iii) de a schimba rapid informații în vederea creșterii eficacității măsurilor administrative întreprinse de autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile juridice și administrative ale părților.

CAPITOLUL 3

Gestionarea și utilizarea Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere

ARTICOLUL 3

În cadrul Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere, autoritățile centrale permit accesul reciproc la o anumită parte din datele înregistrate în băncile de date centrale referitoare la vehiculele și permisele de conducere ale părților.

În acest sens, fiecare autoritate centrală dispune de hardware, care, datorită utilizării softului comun, permite accesul la propriile bănci de date centrale referitoare la vehicule și permise de conducere, în vederea realizării scopului tratatului, și permite totodată accesul la băncile de date centrale referitoare la vehiculele și permisele de conducere ale celorlalte părți.

ARTICOLUL 4

În vederea realizării scopului definit în art. 2 alin. (2), autoritățile centrale trebuie, dând curs procedurilor informatizate prevăzute în art. 3 și 5 din tratat, să extragă datele din băncile de date centrale cu privire la vehicule și permise de conducere, având în vedere următoarele:

- a) banca de date centrală referitoare la vehicule:

Dacă o cerere de înmatriculare a unui vehicul este prezentată în zona de responsabilitate a unei autorități centrale și dacă acest vehicul a fost înmatriculat anterior în zona de responsabilitate a unei alte autorități centrale, datele furnizate de către solicitant trebuie să fie comparate cu cele din banca de date centrală referitoare la vehiculele părții pe teritoriul căreia vehiculul a fost înmatriculat anterior.

Dacă datele furnizate de către solicitant permit stabilirea faptului că vehiculul fusese înmatriculat anterior pe teritoriul național al unei alte părți, datele furnizate de către solicitant vor fi comparate cu cele din banca de date centrală referitoare la vehiculele acestei părți.

b) banca de date centrală referitoare la permisele de conducere:

Dacă o cerere pentru eliberarea unui permis de conducere este prezentată în zona de responsabilitate a unei autorități centrale, aceasta din urmă este autorizată să verifice, examinând datele puse la dispoziție în băncile de date centrale cu privire la permisele de conducere ale altor părți, în situația în care solicitantului i s-a eliberat în trecut un permis de conducere care este încă valabil.

Aceeași procedură se aplică dacă prin cererea respectivă se solicită înlocuirea sau schimbarea unui permis de conducere care a fost eliberat în zona de responsabilitate a unei alte autorități centrale.

Dacă un permis de conducere care a fost eliberat în zona de responsabilitate a unei alte autorități centrale este prezentat unei autorități centrale pentru înregistrare, trebuie să se realizeze compararea datelor cu cele din banca de date centrală referitoare la permisele de conducere ale părții pe teritoriul căreia a fost eliberat permisul de conducere.

ARTICOLUL 5

(1) Următoarele date trebuie să fie disponibile în vederea recuperării lor prin procedura informatizată utilizată de autoritățile centrale:

- a) banca de date centrală referitoare la vehicule:
 - (i) constructorul (și modelul, dacă este disponibil);
 - (ii) numărul de identificare al vehiculului;
 - (iii) numărul de înmatriculare;
 - (iv) data primei înmatriculări;
 - (v) tipul de combustibil și/sau felul propulsiei;
 - (vi) confirmarea furtului;

b) banca de date centrală referitoare la permisele de conducere:

- (i) numărul documentului și/sau numărul permisului de conducere;
- (ii) numele sau numele de naștere, prenumele;
- (iii) data și locul nașterii;
- (iv) categorii;
- (v) condiții și restricții;
- (vi) termenul de valabilitate;
- (vii) suspendarea, retragerea, interdicții de conducere, confiscarea și reținerea;
- (viii) data eliberării.

(2) Nu vor fi lezate acordurile cu privire la recuperarea altor date de către autoritățile centrale, în cadrul reglementărilor lor naționale.

ARTICOLUL 6

Pentru realizarea scopului definit în art. 2 alin. (2), autoritățile centrale vor lua, în conformitate cu dispozițiile naționale ale părților, toate măsurile necesare clarificării situației înainte de a întreprinde alte măsuri administrative, în cazul în care există îndoieli asupra situației reale sau juridice a vehiculelor și a permiselor de conducere.

Aceste măsuri trebuie luate în următoarele cazuri:

- a) banca de date centrală cu privire la vehicule:
 - (i) dacă datele furnizate de solicitant în cadrul procedurii de înmatriculare nu pot fi găsite în banca de date centrală referitoare la vehiculele părții pe teritoriul căreia se presupune că a fost înmatriculat anterior vehiculul;

- (ii) dacă datele furnizate de solicitant în cadrul procedurii de înmatriculare diferă de cele din banca de date centrală referitoare la vehiculele părții pe al cărei teritoriu național vehiculul a fost anterior înmatriculat;
- (iii) dacă, în conformitate cu informațiile din banca de date centrală referitoare la vehiculele uneia dintre părți, vehiculul a cărui înmatriculare a fost cerută este declarat furat;

b) banca de date centrală cu privire la permisele de conducere:

- (i) dacă, în cadrul procedurii de înlocuire, schimbare sau înregistrare a unui permis de conducere, s-a stabilit că, în conformitate cu indicațiile din banca de date centrală cu privire la permisele de conducere ale unei părți, un permis de conducere valabil a fost deja eliberat pe numele solicitantului;
- (ii) dacă, în cadrul procedurii de înlocuire, schimbare sau înregistrare a unui permis de conducere, datele furnizate de către solicitant nu pot fi găsite în banca de date centrală referitoare la permisele de conducere ale părții pe al cărei teritoriu național permisul de conducere a fost eliberat sau dacă ele diferă de cele menționate acolo;
- (iii) dacă, în cadrul procedurii de înlocuire, schimbare sau înregistrare a unui permis de conducere, s-a stabilit că, în conformitate cu informațiile din banca de date centrală cu privire la permisele de conducere ale uneia dintre părți, titularului permisului i-a fost retras permisul de conducere, a primit o interdicție și/sau permisul a fost suspendat, confiscat ori reținut.

ARTICOLUL 7

Dacă un vehicul care a fost înmatriculat anterior pe teritoriul național al unei părți este înmatriculat pe teritoriul național al altei părți, autoritatea centrală va informa imediat autoritatea centrală a părții pe al cărei teritoriu național a fost anterior înmatriculat vehiculul. Datele privitoare la vehicul menționate în art. 5 trebuie să fie comunicate în același timp cu data înmatriculării.

Dacă un permis de conducere eliberat pe teritoriul național al unei părți este înlocuit, schimbat sau înregistrat pe teritoriul național al unei alte părți, autoritatea centrală va informa imediat autoritatea centrală a părții care a eliberat permisul de conducere. Datele privitoare la permisul de conducere menționate în art. 5 trebuie să fie comunicate în același timp cu data înlocuirii, schimbării sau înregistrării.

ARTICOLUL 8

(1) Dreptul de acces direct la datele disponibile, în vederea utilizării lor în cadrul Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere, este rezervat autorităților centrale ale părților.

(2) Aceste autorități sunt responsabile, în numele părții pe care o reprezintă, de funcționarea corectă a Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere și întreprind toate măsurile care se impun pentru a asigura respectarea dispozițiilor tratatului.

ARTICOLUL 9

Datele comunicate în cadrul Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere nu pot fi comunicate de către autoritățile centrale autorităților administrative responsabile cu înmatricularea vehiculelor, eliberarea permiselor de conducere și înregistrarea acestora decât în conformitate cu reglementările naționale ale părților, exclusiv pentru a se realiza scopul definit în art. 2 alin. (2).

În conformitate cu dispozițiile naționale ale părților și pentru realizarea scopului definit în art. 2 alin. (2), aceste date nu pot fi comunicate decât poliției, autorităților vamale, judecătorești și din domeniul siguranței naționale. Aceste date nu pot fi în niciun caz transmise altor entități sau organizații.

ARTICOLUL 10

Autoritățile centrale garantează că toate documentele primite din partea altor autorități centrale responsabile cu înmatricularea vor fi invalidate, distruse sau restituite autorităților interesate, în conformitate cu dispozițiile naționale ale părților.

CAPITOLUL 4 Protecția datelor

ARTICOLUL 11

(1) Părțile nu pot utiliza datele comunicate în cadrul Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere decât în vederea realizării scopului definit în art. 2 alin. (2).

(2) Utilizarea datelor nu poate fi făcută decât conform dispozițiilor naționale ale părților, cu condiția ca tratatul să nu conțină prevederi mai restrictive.

ARTICOLUL 12

Dacă datele sunt schimbate între autoritățile centrale în cadrul Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere, autoritatea centrală care furnizează datele trebuie, la cererea sa, să fie informată de modul în care sunt utilizate datele transmise, precum și de măsurile întreprinse în continuare.

ARTICOLUL 13

Autoritatea centrală care comunică informațiile este obligată să verifice exactitatea datelor pe care le va comunica, precum și necesitatea și proporționalitatea acestei comunicări în raport cu scopul urmărit. Reglementările naționale specifice care se aplică privind comunicarea datelor trebuie să fie respectate.

Dacă s-a constatat că au fost furnizate date inexacte sau date care nu ar fi trebuit să fie comunicate, autoritatea centrală destinatară trebuie să fie informată imediat. Autoritatea centrală destinatară este atunci obligată să distrugă sau să corecteze datele cu caracter personal primite.

ARTICOLUL 14

Persoana vizată trebuie să fie informată, la cererea sa, despre datele cu caracter personal care au făcut obiectul unei comunicări, precum și cu privire la finalitatea acestei prelucrări. Nu este obligatoriu să se furnizeze o astfel de informație dacă se consideră că, în conformitate cu reglementările naționale, interesul public cerut de a nu comunica informația primează asupra dreptului persoanei interesate care solicită comunicarea acesteia. În plus, dreptul oricărei persoane vizate de a fi informată cu privire la datele sale cu caracter personal este guvernat de reglementările naționale ale părții pe al cărei teritoriu național a fost făcută cererea.

ARTICOLUL 15

În situația în care reglementările naționale aplicabile autorității centrale care comunică datele prevăd anumite termene restrictive în legătură cu datele cu caracter personal care fac obiectul comunicării, autoritatea centrală care va comunica datele îl informează în consecință pe destinatarul datelor despre acestea. Independent de aceste termene, datele cu caracter personal care fac obiectul comunicării trebuie să fie

distruse îndată ce nu mai sunt necesare scopului pentru care au fost comunicate.

CAPITOLUL 5

Securitatea Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere

ARTICOLUL 16

(1) Autoritățile centrale responsabile cu înmatricularea vor lua toate măsurile tehnice și organizatorice cerute de asigurarea securității datelor, în conformitate cu prevederile tratatului.

(2) În particular, vor fi luate următoarele măsuri destinate:

- (i) să împiedice accesul persoanelor neautorizate la echipamentul de procesare a datelor;
- (ii) să împiedice ca aceste date să fie citite, copiate, modificate sau șterse de către persoane neautorizate;
- (iii) să împiedice consultarea sau comunicarea neautorizată a datelor;
- (iv) să împiedice lectura sau copierea neautorizată a datelor în timpul comunicării lor.

ARTICOLUL 17

Autoritățile centrale naționale trebuie să se asigure ca înregistrările să fie transcrise și ca aceste înregistrări deținute de ele asupra datelor recuperate de la autoritățile centrale ale părților să fie conforme cu dispozițiile naționale privind protecția datelor.

Înregistrările trebuie:

- (i) să se refere la motivul recuperării, să conțină indicații detaliate asupra datelor recuperate, precum și data și ora recuperării;
- (ii) să nu poată fi utilizate decât în scop de audit;
- (iii) să fie protejate adecvat împotriva oricărei utilizări greșite și împotriva oricărei forme de abuz și să fie distruse după 12 luni.

CAPITOLUL 6

Supravegherea protecției datelor

ARTICOLUL 18

Fiecare parte desemnează, în conformitate cu prevederile Directivei 95/46/CE, autoritățile sale naționale de control care vor fi însărcinate să supravegheze, într-o manieră total independentă, respectarea normelor de protecție a datelor cuprinse în tratat.

Autoritățile de control realizează supravegherea verificărilor efectuate și controale independente, în conformitate cu dispozițiile lor legale naționale speciale, în vederea garantării faptului că drepturile persoanelor interesate nu sunt lezate prin procedurile de recuperare și utilizare a datelor. În acest scop, autoritățile de supraveghere vor avea acces la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere.

CAPITOLUL 7

Organizare

ARTICOLUL 19

(1) Se instituie un Comitet constituit din reprezentanți ai autorităților centrale ale părților. Independent de numărul reprezentanților desemnați în Comitet de către părți, fiecare autoritate dispune de un vot.

Rezoluțiile Comitetului referitoare la dispozițiile alin. (2) lit. a) sunt luate în unanimitate, iar cele privind dispozițiile alin. (2) lit. b) sunt luate cu o majoritate de patru cincimi.

Comitetul hotărăște în unanimitate regulamentul său interior inițial; amendamentele ulterioare sunt adoptate cu o majoritate de patru cincimi.

(2) Comitetul este responsabil cu:

a) punerea în practică și aplicarea corectă a dispozițiilor tratatului;

b) funcționarea corectă a Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere, din punct de vedere tehnic și operațional; vor fi supravegheate în special măsurile luate de către autoritățile centrale în conformitate cu art. 16 alin. (2), în scopul garantării securității datelor.

(3) Voturile vor fi considerate sub rezerva confirmării lor ulterioare într-un termen de maximum două luni.

(4) Rezoluțiile luate în unanimitate angajează părțile în cadrul reglementărilor lor naționale.

(5) Rezoluțiile luate cu o majoritate de voturi au caracter de recomandare pentru acele părți care au votat împotriva rezoluției.

ARTICOLUL 20

Cheltuielile impuse de gestionarea și utilizarea Sistemului european de informații privind vehiculele și permisele de conducere de către părți pe teritoriul lor național sunt în sarcina părții interesate.

Sub rezerva acordului prealabil al Comitetului, cheltuielile comune generate de punerea în practică a tratatului vor fi suportate de părți în mod egal.

CAPITOLUL 8

Responsabilități

ARTICOLUL 21

(1) Dacă o persoană a fost prejudiciată ca urmare a unui mod discriminatoriu de prelucrare a datelor la care se face referire în tratat, partea autorității centrale destinată va fi responsabilă față de aceasta, conform legislației sale naționale. Ea nu se va putea sustrage de la răspunderea față de persoana lezată pe motiv că prejudiciul a fost cauzat de autoritatea care a comunicat datele.

(2) Dacă partea autorității centrale destinată repară prejudiciul cauzat ca urmare a utilizării unor date incorecte sau a furnizării necorespunzătoare a datelor, această parte va solicita părții autorității centrale care a furnizat datele să suporte indemnizația respectivă.

(3) Partea autorității centrale care a furnizat datele poate să fie exonerată total sau parțial de răspundere, dacă dovedește că nu este responsabilă.

CAPITOLUL 9

Dispoziții finale

ARTICOLUL 22

Pentru părțile contractante care au depus instrumentele lor de ratificare, de acceptare sau de aprobare, tratatul intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care urmează datei la care depozitarul a primit cel de-al patrulea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

Pentru a cincea parte contractantă, tratatul intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care urmează datei la care depozitarul a primit instrumentul său de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 23

Fiecare parte va notifica depozitarului autoritățile sale naționale centrale de înmatriculare responsabile cu gestionarea băncilor de date centrale în ceea ce privește vehiculele și permisele de conducere.

ARTICOLUL 24

(1) Orice stat care aplică dispozițiile privind protecția datelor cuprinse în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 poate solicita aderarea sa la tratat.

(2) O astfel de cerere de aderare trebuie să fie adresată în scris depozitarului și este supusă aprobării unanime a părților.

(3) Instrumentele de aderare se transmit depozitarului.

(4) Pentru fiecare stat care aderă la acesta, tratatul intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care urmează datei la care a fost depus instrumentul de aderare de către acel stat.

Drept care subsemnații, fiind autorizați în mod corespunzător pentru aceasta, au semnat prezentul tratat.

Semnat la Luxemburg în data de 29 iunie 2000 în limbile germană, engleză, franceză și olandeză, cele patru texte fiind egal autentice, într-un exemplar original, care este depus în arhiva Guvernului Marelui Ducat de Luxemburg, care va transmite o copie autorizată fiecărei părți contractante sau care aderă.

Pentru Regatul Belgiei,
Pentru Republica Federală Germania,
Pentru Marele Ducat al Luxemburgului,
Pentru Regatul Olandei,
Pentru Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Tratatul referitor la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS), semnat la Luxemburg la 29 iunie 2000

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Tratatul referitor la Sistemul european de informații privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS), semnat la Luxemburg la 29 iunie 2000, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 decembrie 2011.
Nr. 906.

ARTICOLUL 25

Guvernul Marelui Ducat al Luxemburgului este depozitarul tratatului.

Acesta va informa părțile contractante sau cele care aderă despre:

- a) fiecare semnătură;
- b) fiecare cerere de aderare, conform art. 24;
- c) fiecare depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- d) data intrării în vigoare pentru fiecare parte;
- e) fiecare notificare prin care se solicită denunțarea tratatului;
- f) autoritățile centrale naționale notificate în conformitate cu art. 23.

ARTICOLUL 26

(1) Fiecare parte poate denunța în orice moment tratatul, după un termen de 2 ani începând de la data intrării în vigoare a tratatului pentru acea parte.

(2) Denunțarea va fi făcută în scris depozitarului.

(3) O astfel de denunțare intră în vigoare în termen de un an de la data primirii notificării respective de către depozitar.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și a protocolului la convenție, semnate la Riad la 26 aprilie 2011

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și protocolul la convenție, semnate la Riad la 26 aprilie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 7 decembrie 2011.
Nr. 259.

C O N V E Ţ I E

între Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant sau al unităților sale administrativ-teritoriale ori al subdiviziunilor sale administrative sau al autorităților sale locale, indiferent de modul în care sunt percepute acestea.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică convenția sunt în special:

a) în cazul României:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit;

(denumite în continuare „impozitul român”);

b) în cazul Regatului Arabiei Saudite:

(i) Zakat-ul;

(ii) impozitul pe venit incluzând impozitul pe investițiile în gaze naturale;

(denumite în continuare „impozitul saudit”).

4. Prevederile prezentei convenții se aplică de asemenea oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite de oricare dintre statele contractante după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale ambelor state contractante

se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul „România” înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

b) termenul „Regat al Arabiei Saudite” înseamnă teritoriul Regatului Arabiei Saudite care include de asemenea zona din afara apelor teritoriale unde Regatul Arabiei Saudite își exercită drepturile suverane și jurisdicționale asupra apelor sale, fundului mării, subsolului și resurselor naturale în virtutea legislației sale și dreptului internațional;

c) expresiile „un stat contractant” și „celălalt stat contractant” înseamnă România sau Regatul Arabiei Saudite, după cum cere contextul;

d) termenul „persoană” include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane;

e) termenul „societate” înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile „întreprindere a unui stat contractant” și „întreprindere a celui alt stat contractant” înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

g) expresia „trafic internațional” înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere

a unui stat contractant care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri din celălalt stat contractant;

h) termenul „național” înseamnă:

- (i) orice persoană fizică având cetățenia României sau naționalitatea Arabiei Saudite;
- (ii) orice persoană juridică, parteneriat sau asocierie având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

i) expresia „autoritate competentă” înseamnă:

- (i) în cazul României, Ministerul Finanțelor Publice reprezentat de ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în cazul Regatului Arabiei Saudite, Ministerul Finanțelor reprezentat de ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea acestei convenții în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în cadrul legislației aceluși stat referitoare la impozitele pentru care se aplică convenția, orice înțeles pe care îl are în cadrul legislației fiscale a aceluși stat prevalând asupra înțelesului pe care termenul îl are în alte legi ale aceluși stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia „rezident al unui stat contractant” înseamnă:

a) orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat, este supusă impozitării în acel stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de înregistrare, locului său de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat și orice unități administrativ-teritoriale ori subdiviziuni administrative sau autorități locale ale acestuia;

b) o persoană juridică organizată în baza legilor unui stat contractant și care în general este scutită de impozit în acel stat și care este înființată și menținută în acel stat fie:

- (i) exclusiv în scop religios, caritabil, educațional, științific ori altul similar; sau
- (ii) pentru a acorda pensii sau alte beneficii similare salariaților în baza unui plan de pensii.

Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1 al acestui articol, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state contractante sau al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1 al acestui articol, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a

ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care este situat locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia „sediu permanent” înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Expresia „sediu permanent” include, dar nu se limitează la:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier;
- f) orice loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia „sediu permanent” include de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcții, de asamblare sau de instalare ori activitățile de supraveghere legate de acestea, dar numai atunci când asemenea șantier, proiect sau activități durează mai mult de 9 luni;

b) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de o întreprindere prin salariați sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai când activitățile de această natură continuă (pentru același proiect sau pentru un proiect conex) într-un stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 6 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia „sediu permanent” se consideră că nu include:

- a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării sau expunerii de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării sau expunerii;
- c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele a)–e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri să rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar;

g) vânzarea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii care sunt expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare ocazionale după închiderea aceluși târg sau acele expoziții.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 — acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în primul stat contractant menționat în privința oricăror activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, dacă acea persoană are și exercită în mod obișnuit în acel stat împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 al acestui articol care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluși paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant dacă

colectează prime sau asigură riscuri pe teritoriul celui alt stat contractant.

7. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Expresia „proprietăți imobiliare” are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale. Navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 ale acestui articol se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3 al acestui articol, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant aceluși sediu permanent profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile care sunt efectuate în scopul activității de afaceri a sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent dacă s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Totuși, nu vor fi permise asemenea deduceri în legătură cu sume, în situația în care acestea există, plătite (altfel decât ca rambursare a cheltuielilor efective) de sediul permanent către sediul central al întreprinderii sau către oricare dintre birourile sale, sub formă de redevențe, onorarii ori

alte plăți similare în schimbul folosirii patentelor sau a altor drepturi ori sub formă de comision pentru servicii specifice prestate sau pentru management ori, cu excepția cazului unei întreprinderi bancare, sub formă de venituri din titluri de creanță aferente împrumuturilor bănești acordate sediului permanent. De asemenea, nu vor fi luate în considerare la determinarea profiturilor unui sediu permanent sumele percepute (altfel decât ca rambursare a cheltuielilor efective) de sediul permanent de la sediul central al întreprinderii sau de la oricare dintre birourile sale, sub formă de redevențe, onorarii sau alte plăți similare în schimbul folosirii patentelor sau a altor drepturi ori sub formă de comision pentru servicii specifice prestate sau pentru management ori, cu excepția cazului unei întreprinderi bancare, sub formă de venituri din titluri de creanță aferente împrumuturilor bănești acordate sediului central al întreprinderii sau oricăruia dintre celelalte birouri ale sale.

4. Termenul „profiturile întreprinderii” include, dar nu se limitează la veniturile obținute din activități industriale, comerciale, bancare, de asigurare, din transportul pe ape interioare, prestarea de servicii și închirierea proprietății mobiliare personale tangibile. Acest termen nu include desfășurarea de profesii independente de către o persoană fizică.

5. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

6. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

7. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie sediului permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente pentru a proceda altfel.

8. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport naval și aerian

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Expresia „profituri obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor” include:

a) profiturile obținute din închirierea în întregime (pentru o perioadă de timp sau pentru voiaje) a navelor sau aeronavelor utilizate în transportul internațional;

b) profiturile obținute din închirierea pe bază nudă a unor nave sau aeronave utilizate în transportul internațional;

c) profiturile obținute din utilizarea sau închirierea containerelor și a echipamentului aferent utilizat în transportul internațional care este legat de venitul obținut din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor.

3. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

4. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol se aplică de asemenea profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, la controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelu stat — și impozitează în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celuiilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și dacă este necesar autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Totuși, astfel de dividende sunt de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este un rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dividendelor. Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Independent de prevederile paragrafului 2 al acestui articol, dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant către Guvernul celuiilalt stat contractant sau o unitate administrativ-teritorială ori o subdiviziune administrativă sau o autoritate locală a acestuia sau oricărei agenții ori instituții (inclusiv o instituție financiară) deținută în întregime de celălalt stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune administrativă sau de o autoritate locală a acestuia vor fi scutite de impozit în primul stat menționat.

4. Termenul „dividende” folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în

legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14 din prezenta convenție, după caz.

6. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuiilalt stat ori când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situate în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite ori profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri ori venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Venituri din titluri de creanță

1. Veniturile din titluri de creanță provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de venituri din titluri de creanță sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al veniturilor din titluri de creanță este un rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a veniturilor din titluri de creanță.

3. Independent de prevederile paragrafului 2 al acestui articol, veniturile din titluri de creanță provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă:

a) plătitorul veniturilor din titluri de creanță este Guvernul acelu stat contractant sau o unitate administrativ-teritorială ori o subdiviziune administrativă sau o autoritate locală a acestuia; sau

b) veniturile din titluri de creanță sunt plătite Guvernului celuiilalt stat contractant sau unității administrativ-teritoriale ori subdiviziunii administrative sau autorității locale a acestuia sau oricărei agenții ori instituții (inclusiv o instituție financiară) deținută în întregime de celălalt stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune administrativă sau de o autoritate locală a acestuia; sau

c) veniturile din titluri de creanță sunt plătite către orice altă agenție sau instituție (inclusiv o instituție financiară) în legătură cu împrumuturi contractate în aplicarea unui acord încheiat între guvernele statelor contractante; sau

d) veniturile din titluri de creanță sunt plătite pentru un împrumut acordat, asigurat sau garantat de o instituție publică în scopul promovării exporturilor.

4. Termenul „venituri din titluri de creanță” folosită în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din efecte publice și veniturile din obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate venituri din titluri de creanță în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al veniturilor din titluri de creanță, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin veniturile din titluri de creanță printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite astfel de venituri este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14 din prezenta convenție, după caz.

6. Veniturile din titluri de creanță se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelu

stat. Totuși, când plătitorul unor astfel de venituri, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare a unor astfel de venituri și aceste venituri se suportă de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci astfel de venituri se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când datorită unei relații speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană suma veniturilor din titluri de creanță, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unei astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de redevențe sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a redevențelor.

3. Termenul „redevențe” folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel permise pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf sau filmelor ori benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza un echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile articolului 7 sau ale articolului 14 din prezenta convenție, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și astfel de redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când datorită unei relații speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unei astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 6 din prezenta convenție și situate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unor profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatare în trafic internațional sau a proprietății mobiliare necesare exploatarei unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile realizate din înstrăinarea acțiunilor care constituie o participare într-o societate (altă decât o societate listată pe o piață bursieră) rezidentă a unui stat contractant sunt impozabile în acel stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricărei proprietăți, altă decât cea la care se face referire în paragrafele precedente, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unor servicii profesionale sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, în afară de următoarele situații când un astfel de venit poate fi impus de asemenea în celălalt stat contractant:

a) dacă dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale; în acest caz, numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe poate fi impusă în celălalt stat contractant; sau

b) dacă prezența sa în celălalt stat contractant este pentru o perioadă sau perioade care însumează sau depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; în acest caz, numai acea parte din venit care este obținută din activitățile sale desfășurate în celălalt stat poate fi impusă în celălalt stat.

2. Expresia „servicii profesionale” cuprinde în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18, 19, 20 și 21 ale acestei convenții, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații obținute sunt impozabile în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de către sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul le are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile articolelor 14 și 15 ale acestei convenții, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol așa cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile articolelor 7, 14 și 15 ale acestei convenții, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din activități desfășurate în celălalt stat contractant, astfel cum sunt menționate în paragrafele 1 și 2 ale acestui articol, sunt scutite de impozit în celălalt stat contractant dacă vizita în celălalt stat contractant este suportată în întregime sau în principal din fonduri publice ale primului stat contractant menționat, ale unității administrativ-teritoriale ori ale subdiviziunii administrative sau ale autorității locale a acestuia sau are loc în baza unui acord sau aranjament cultural încheiat sau făcut între guvernele statelor contractante.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19 al acestei convenții, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, pensiile și alte plăți făcute în baza unei scheme publice care este parte a sistemului de asigurări sociale a unui stat contractant sau a unei unități administrativ-teritoriale ori a unei subdiviziuni administrative sau a unei autorități locale a acestuia sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune administrativă sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau unități ori subdiviziuni sau autorități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de către sau din fonduri create de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune administrativă sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau unități ori subdiviziuni sau autorități este impozabilă numai în acel stat.

b) Totuși, o astfel de pensie este impozabilă numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16, 17 și 18 ale acestei Convenții se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune administrativă sau de o autoritate locală a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti

1. Plățile pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student, un stagiar sau un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant un rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale, nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat.

2. Remunerațiile pe care un student, un stagiar sau un practicant care este sau a fost anterior un rezident al unui stat contractant le obține dintr-o activitate salariată pe care o desfășoară în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat, nu se impun în acel stat dacă activitatea salariată este direct legată de studiile sau de pregătirea sa desfășurată în primul stat menționat.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică ce este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat anterior venirii sale în celălalt stat contractant și care, la invitația oricărei/oricărui universități, colegiu, școli sau a altei instituții educaționale similare nonprofit care este recunoscută de guvernul celui alt stat contractant, este prezentă în celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta ori pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, este scutită de impozit în celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică venitului din cercetare dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6 al acestei Convenții, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile articolului 7 sau ale articolului 14 din prezenta convenție, după caz.

ARTICOLUL 23

Metode de eliminare a dublei impuneri

1. Când un rezident al unui stat contractant realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în celălalt stat contractant, primul stat contractant menționat va acorda ca deducere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în celălalt stat contractant. Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă venitului care poate fi impozitat în celălalt stat contractant.

2. În cazul Regatului Arabiei Saudite, metodele de eliminare a dublei impuneri nu vor împiedica aplicarea prevederilor regimului de colectare a Zakat-ului în ceea ce privește naționali saudiți.

ARTICOLUL 24

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este. Cazul trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale ambelor state contractante se vor strădui să rezolve prin înțelegere amiabilă orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri, în cazuri care nu sunt prevăzute în prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 25

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei

convenții. Schimbul de informații nu este limitat de articolul 1 al acestei convenții. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca fiind confidențială în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a celui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a celui sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 26

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 27

Alte prevederi

Prevederile prezentei convenții nu afectează aplicarea prevederilor legislației interne vizând evaziunea fiscală și evitarea plății impozitelor privind limitarea cheltuielilor și a oricăror deduceri care apar din tranzacții între întreprinderi ale unui stat contractant și întreprinderi situate în celălalt stat contractant, dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale înființării unor astfel de întreprinderi sau a tranzacțiilor realizate între acestea a fost de a obține beneficii de pe urma prezentei convenții care altfel nu ar fi putut fi obținute.

ARTICOLUL 28

Intrarea în vigoare

1. Fiecare dintre statele contractante va notifica celuilalt pe căi diplomatice îndeplinirea procedurilor legale interne necesare intrării în vigoare a prezentei convenții. Convenția va intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni următoare lunii în care a fost primită ultima din aceste notificări.

2. Prevederile convenției se vor aplica:

a) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, pentru sumele plătite în sau după prima zi a lunii ianuarie imediat următoare datei la care convenția intră în vigoare; și

b) în ceea ce privește alte impozite, pentru anii fiscali începând la sau după prima zi a lunii ianuarie imediat următoare datei la care convenția intră în vigoare.

ARTICOLUL 29

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată. Fiecare dintre statele contractante poate denunța convenția pe căi diplomatice prin remiterea către celălalt stat contractant a unei notificări scrise de denunțare nu mai târziu de a 30-a zi a lunii iunie a oricărui an calendaristic, începând la 5 ani după anul în care convenția a intrat în vigoare.

2. În această situație, convenția va înceta să se aplice:

a) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, pentru sumele plătite după sfârșitul anului calendaristic în care a fost remisă o astfel de notificare; și

b) în ceea ce privește alte impozite, pentru anii fiscali începând după sfârșitul anului calendaristic în care a fost remisă o astfel de notificare.

Pentru Guvernul României,
Teodor Baconschi,
ministrul afacerilor externe

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la Riad la 26 aprilie 2011, în două exemplare în limbile română, arabă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul Regatului Arabiei Saudite,
Hamad Bin Sulaiman Al-Bazai,
viceministrul finanțelor

PROTOCOL

la Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

La semnarea Convenției încheiate astăzi între Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, s-a convenit ca următoarele prevederi suplimentare să facă parte integrantă din prezenta convenție.

Se înțelege că:

1. Cu referire la subparagraful d) al paragrafului 1 al articolului 3, termenul „persoană” include de asemenea statul și unitățile administrativ-teritoriale ori subdiviziunile administrative sau autoritățile locale ale acestuia.

2. Cu referire la articolele 5 și 7, profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exportul de mărfuri către

celălalt stat contractant nu sunt impozabile în celălalt stat contractant. Atunci când contractele de export includ alte activități desfășurate în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent, profiturile obținute din astfel de activități sunt impozabile în celălalt stat contractant.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul protocol.

Semnat la Riad, la 26 aprilie 2011, în două exemplare în limbile română, arabă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Teodor Baconschi,
ministrul afacerilor externe

Pentru Guvernul Regatului Arabiei Saudite,
Hamad Bin Sulaiman Al-Bazai,
viceministrul finanțelor

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și a protocolului la convenție, semnate la Riad la 26 aprilie 2011

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Arabiei Saudite pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și a protocolului la convenție, semnate la Riad la 26 aprilie 2011, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 decembrie 2011.
Nr. 934.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind rechemarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul Ovidiu Dranga se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Belgiei.

Art. 2. — Domnul Ovidiu Dranga își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 20 decembrie 2011.

Nr. 979.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 901 din 30 noiembrie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Șortan Delia Mihaela se numește în funcția de judecător la Judecătoria Deva.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 20 decembrie 2011.

Nr. 980.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 813 din data de 15 noiembrie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Rizea Emanuel se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 20 decembrie 2011.
Nr. 981.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 528789